

نقش معارف و متون دینی در هویت کودکان

طاهره مهدیار - کارشناس ارشد عمران - محیط زیست

Mahdiar_zahra@yahoo.com

چکیده

دین و باورهای آن نقش اساسی در سلامت روحی هر جامعه ای دارد. تربیت دینی فرزند امان، برکاتش به خود او و دیگران خواهد رسید. بنابراین آموزش مفاهیم دینی را باید تقویت کرد. قدرت الگو پذیری بالا در طلایی ترین دوره زندگی کودکان ضامن حفظ هویت ملی و دینی هر کشور است. گویی آموختن آن ها در کودکی بسان نقش بستن مطالب بر سنگ است. بنابراین موثرترین زمان آموزش مسائل دینی در دوره پیش دبستانی است زیرا کودک بهترین و شیرین ترین لحظات زندگی خود را می گذراند و بدون کمترین مقاومت روانی آنها را خواهد پذیرفت. آموزه ها باید برای کودکان جذاب باشد چه به صورت قصه، داستان، شعر، تمثیل ها، بازی و... باشد چون بهتر آموخته و همانند سازی می کنند. برنامه های آموزشی به صورت تلفیقی باشد و از بیان صفات قهر و غضب خودداری شود. قرآن کریم استوارترین راه و روش زندگی است که باید از آن بهره مند شویم تا الگوی مناسبی در شکل گیری شخصیت کودکان باشیم. آن چه زندگی کودکان را شکل می دهد، اعمال و شیوه های رفتاری و گفتاری ما است. پس خانواده ها با فراهم آوردن شرایطی موثر، جهت تداوم این آموزه های دینی در کودکان نقش اساسی و مهم ایفا می کنند. بی توجهی یا عدم اجرای صحیح تربیت دینی شرایطی مناسب برای هویت ساختن و استحاله فرهنگی فراهم شده است. در حال حاضر کشور دچار بحران هویت در این زمینه شده است. بنابراین تعلیم و تربیت دینی جایگاه خاصی در حفظ هویت ملی، فرهنگ بومی، هنجارهای اجتماعی، روحیه میهن دوستی و حفظ و حراست از کیان و کشور دارد. برای مقابله با بحران هویت باید سرمایه گذاری از طریق مربیان، دست اندرکاران متعهد و دلسوز آن دوره طلایی صورت گیرد که با شگرد بازآفرینی و نوشتن خلاق با زبانی مناسب، بیشتر مفاهیم را نهادینه کنند.

کلید واژه: هویت - هویت دینی - پیش دبستانی - تربیت قرآنی